

◈ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 Oמעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ☒ קושיא-challenge
 ^שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
כל המנחות שנקמצו שלא לשמן - כשירות, אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה, חוץ ממנחת חוטה ומנחת קנאות.													■	ב.
מנחת חוטה ומנחת קנאות שקמצן שלא לשמן, נתן בכלי והלך והקטיר שלא לשמן, או לשמן ושלא לשמן, או שלא לשמן ולשמן - פסולות.													■	ב.
כיצד לשמן ושלא לשמן? לשם מנחת חוטה ולשם מנחת נדבה, שלא לשמן ולשמן? לשם מנחת נדבה ולשם מנחת חוטה.													◇	ב.
למה לי למיתנא אלא? ליתני: ולא עלו לבעלים לשם חובה.													⚡	ב.
הא קמ"ל, לבעלים הוא דלא עלו לשום חובה, הא מנחה גופה כשרה ואסור לשנויי כדרבא													!	ב.
עולה ששחטה שלא לשמה - אסור לזרוק דמה שלא לשמה.	דאמר רבא:												■	ב.
איבעית אימא: סברא, ואיבעית אימא: קרא.													■	ב.
איבעית אימא סברא, משום דמשני בה, כל הני לישני בה וניזיל?													■	ב.
ואיבעית אימא קרא, (זכור) מוצא שפותח תשמוד ועשית כאשר מוזכר לך אלהיך נדבה, נדבה נדר הוא קרי ליה נדר וקרי ליה נדבה, אלא, אם כמה שנדרת עשית יחא נדר, ואם לאו יחא נדבה, ונדבה מי עשית לשמן?													■	ב.
לימא, מתני' דלא כר' שמעון													⚡	ב.
כל המנחות שנקמצו שלא לשמן - כשירות ועלו לבעלים לשם חובה, שאין המנחות נקמצות לזבחיהם, שהקומץ מחבת לשום מרחשת - מעשיה מוכיחין עליה לשום מחבת חריבה, לשום בלולה - מעשיה נקמצת עולה ושינוי קודש, אבל מנחה נקמצת עולה ושינוי קודש, ככלל עולה ושינוי קודש, ככלל עולה ושינוי קודש, ככלל עולה ושינוי קודש.	דתניא, רבי שמעון:												⚡	ב.
הניחא לרב אשי													!	ב.
כאן בקומץ מחבת לשום מרחשת, כאן בקומץ מנחת מחבת לשום מנחת מרחשת	דאמר: [רב אשי]												■	ב.
מתניתין - מנחה לשום מנחה היא													!	ב.
אלא לרבה ורבא מאי איכא למימר?													⚡	ב.
וכי תימא, כדקא משני רבה:													!	ב.
כאן בשינוי קודש, כאן בשינוי בעלים	[רבה]												■	ב.
הא מתניתין שינוי קודש הוא													⚡	ב.
כיצד לשמן ושלא לשמן? לשום מנחת חוטה ולשום מנחת נדבה	דקתני:												⚡	ב.
ואי נמי כדקא משני רבא:													!	ב.
כאן בקומץ מנחה לשום מנחה, כאן בקומץ מנחה לשום זבח	[רבא]												■	ב.
הא מתניתין מנחה לשום מנחה היא													⚡	ב.
שלא לשמן ולשמן? לשם מנחת נדבה לשם מנחת חוטה	דקתני:												⚡	ב.
אלא לרבה ורבא מחוורתא מתני' דלא כר"ש.													■	ב.
ורמי דר"ש אדר"ש													⚡	ב.
קושיא קושיא היא כחטאת וכאשם - שמוך כחטאת ושמוך כאשם, מנחת חוטה הוא - היא כחטאת, לפיכך קמצה שלא לשמה - פסולה כחטאת, מנחת נדבה הרי היא כאשם, לפיכך קמצה שלא לשמה - כשירה,	דתניא, רבי שמעון:												⚡	ב.
לא קשיא: כאן בשינוי קודש, כאן בשינוי בעלים.	רבה:												!	ב.
מכדי מחשבה דפסל רחמנא הקישא היא, מה לי שינוי קודש מ"ל שינוי בעלים	אמר ליה אביי:												⚡	ב.
מעשיה מוכיחין דקאמר ר"ש, סברא היא, דר"ש דריש טעמא דקרא, מחשבה דלא מינכרא פסל רחמנא, מחשבה דמינכרא לא פסל רחמנא.	א"ל: [רבה]												!	ב.

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ז קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י						
אלא מעתה, עולת העוף שמלקה למעלה משום חטאת העוף תרצה, מעשיה מוכיחין עליה דעולת העוף היא, דאי חטאת העוף היא, למטה הוי עביד לה										ז	◇	ב:					
אטו חטאת העוף למעלה מי ליתא?										!		ב:					
מליקה בכל מקום במזבח כשרה.	האמר מר:									■	!	◇	ב:				
עולת העוף שמיצה דמה למעלה לשם חטאת העוף תרצה, מעשיה מוכיחין עליה דעולת העוף היא, דאי חטאת העוף היא, למטה הוי עביד לה והזאה הוי עביד בה											ז	◇	ב:				
דילמא מיצוי דבתר הזאה הוא	אמר:										!		ג:				
מיצה דמה בכל מקום במזבח - כשירה.	דאמר מר:										■	!	◇	ג:			
חטאת העוף שהזה דמה למטה לשם עולת העוף תרצה, דמעשיה מוכיחין עליה דחטאת עוף היא, דאי עולת העוף היא, למעלה הוי עביד לה ומיצוי הוי עביד ליה												ז	◇	ג:			
ה"נ, ולא לפי שאין המנחות דומות לזבחים קאמר, לזבחים ולא לעופות.												!	◇	ג:			
קדשי קדשים ששחטן בצפון לישם קדשים קלים לירצו, מעשיהן מוכיחין עליהן דקדשי קדשים נינהו, דאי קדשים קלים, בדרום הוי עביד להן													ז	◇	ג:		
אימור דאמר רחמנא - אף בדרום, בדרום ולא בצפון מי אמר?													!		ג:		
שחיתתן בכל מקום בעזרה.	דתנן:												■	!	◇	ג:	
קדשים קלים ששחטן בדרום לשם קדשי קדשים לירצו, מעשיהן מוכיחין עליהן דקדשים קלים נינהו, דאי קדשי קדשים, בצפון הוי עביד להן														ז	◇	ג:	
אמר: קדשי קדשים נינהו, ומיעבר הוא דעבר ושחט להו בדרום.														!	◇	ג:	
אי הכי, מחבת לשם מרחשת נמי, האי דקא קמיין לה למרחשת, אמר: האי במרחשת נדר, והא דמייתי לה במחבת - דמרחשת היא, ומעבר הוא דעבר ואתייה במחבת														ז	◇	ג:	
התם כי נמי במרחשת נדר, כי מייתי לה במחבת - מחבת הויא														!		ג:	
האומר הרי עלי במחבת והביא במרחשת, במרחשת והביא במחבת - מה שהביא הביא וידי נדרו לא יצא.	כדתנן:													■	!	◇	ג:
ודילמא אמר זו להביא במחבת והביא במרחשת														ז		ג:	
זו להביא במחבת והביא במרחשת, במרחשת והביא במחבת - הרי זו פסולה	כדתנן:													■	ז	◇	ג:
לרבנן ה"נ, לר"ש, כיון דאמר ר"ש: אף ידי נדרו יצא, אלמא קביעותא דמנא ולא כלום הוא, ולא שנא אמר זו ולא שנא אמר עלי.														!		ג:	
אלא מעתה, עולה ששחט לשם חטאת תרצה, דהאי זכר והאי נקבה															ז	◇	ג:
כיון דאיכא שעיר נשיא דזכר הוא, לא ידע.														!		ג:	
אמר לשם חטאת יחיד מאי איכא למימר?															ז	◇	ג:
ותו, חטאת יחיד ששחטה לשם עולה תרצה, דחטאת נקבה ועולה זכר															ז	◇	ג:
מיכסא באליה.															!	◇	ג:
התינה היכא דאייתי כבשה, אייתי שעירה מאי איכא למימר?															ז		ג:
אלא, בין זכרים לנקבות לאו אדעתייהו דאינשי.															!	◇	ג:
פסח ששחטו לשם אשם לירצי, דהאי בן שנה והאי בן שתיים															ז	◇	ג:
כיון דאיכא אשם נזיר ואשם מצורע לא פסיקא ליה.															!	◇	ג:
אמר לשום אשם גזילות ולשום אשם מעילות, מאי איכא למימר?															ז	◇	ג:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator										
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
ותו, אשם גזילות ואשם מעילות ששחטן לשום פסח לירצו, דפסח בן שנה והני בן שתי שנים											⚡	◊	ג.
אלא, בין בן שנה לבין בן שתי שנים לאו אדעתייהו דאינשי, דאיכא בן שנה דמיחזי כבן שנים, ואיכא בן שנים דמיחזי כבן שנה.											!	◊	ג.
שעיר ששחטו לשום אשם לירצי, דהאי צמר והאי שיער											⚡	◊	ג.
אמרי: דיכרא אוכמא הוא.											!	◊	ג.
עגל ופר ששחטן לשום פסח ואשם לירצו, דעגל ופר בפסח ואשם ליכא											⚡	◊	ג.
אין הכי נמי, ומאי זבחים? רוב זבחים.											!	◊	ג.
ל"ק: כאן בקומץ מנחה לשום מנחה, כאן בקומץ מנחה לשום זבח, מנחה לשום מנחה - (ויקרא ו) וזאת תורת המנחה, תורה אחת לכל המנחות, מנחה לשום זבח - וזאת תורת המנחה וזבח לא כתיב.	רבא:										!	◊	ג.
והא תנא מפני שמעשיה מוכיחין עליה קאמר											⚡		ג.
הכי קאמר: אע"ג דמחשבה דלא מינכרא היא ותיפסל, וזאת תורת המנחה - תורה אחת לכל המנחות											!	◊	ג.
ומאי אבל בזבחים אינו כן?											⚡		ג.
אע"ג דשחיטה אחת לכולן, וזאת תורת המנחה וזבח לא כתיב.											!	◊	ג.
אלא מעתה, חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דם, לשום חטאת עבודת כוכבים, לשום חטאת נזיר, לשום חטאת מצורע, תהא כשירה ותרצה, דאמר רחמנא: (ויקרא ו) וזאת תורת החטאת, תורה אחת לכל חטאות											⚡	◊	ג.
לר"ש ה"ג, לרבנן											!	◊	ג.
חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דם, לשום חטאת עבודת כוכבים - כשירה, לשם חטאת נזיר, לשם חטאת מצורע - פסולה, דהני עולות נינהו.	הא אמר רבא:										!	◊	ג.
רב אחא בריה דרבא מתני ליה לכולהו לפסולא, ושחט אותה לחטאת - לשם אותו חטאת.	[רב אחא בריה דרבא]										!	◊	ג.
מרחשת - במנא קא מחשב, ומחשבה במנא לא פסלה, מנחת מחבת לשום מנחת מרחשת - במנחה דפסלה	רב אשי:										!	◊	ג.
והא תנא מפני שמעשיה מוכיחין עליה קאמר											⚡		ג.
הכי קאמר: אע"ג דמחשבה מינכר היא תיפסל											!	◊	ג.
ומאי אבל בזבחים אינו כן?											⚡		ג.
אע"ג דשחיטה אחת לכולן, קבלה אחת לכולן, זריקה אחת לכולן, בזביחה דפסלה ביה מחשבה קא מחשב.											!	◊	ג.
חרבה משום בלולה אמאי ר"ש?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:										⚡	◊	ג.
לשום בילה בעלמא.	א"ל: [רב אשי]										!	◊	ג.
אי הכי, לשום שלמים נמי לשום שלמים בעלמא											⚡	◊	ג.
הכי השתא, הניח זבוח גופה איקרי שלמים, דכתיב: (ויקרא ז) המקריב את דם השלמים הזוהר את דם השלמים, הכא מנחה גופה מי איקרי בלולה? (ויקרא ז) וכל מנחה בלולה בשמן כתיב, בלולה בשמן איקרי, בלולה בשמן זבוח											!	◊	ג.
כולהו כרבה לא אמרי, דאדרבה, מחשבה דמנכרא פסל רחמנא											■	◊	ג.
כרבה לא אמרי, וזאת תורת לא משמע להו											■	◊	ג.
כרב אשי לא אמרי, משום קושיא דרב אחא בריה דרבא.											■	◊	ג.
מילתא דפשיטא ליה לרבה להאי גיסא ולרבא להאי גיסא מיבעיא ליה לרב הושעיא											■	◊	ג.
מנחה לשום זבח מה לי א"ר שמעון? טעמא דר' שמעון משום מחשבה דמינכרא לא פסלה, והא מחשבה דמינכרא הוא, או דילמא טעמא דר' שמשום דכתיב: (ויקרא ו) וזאת תורת המנחה וזבח לא כתיב?	דבעי דהושעיא, ואמרי לה בעא מיניה רב הושעיא:										⚡	◊	ג.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כלום הגענו לסוף דעתו של ר"ש?	אמר ליה: [רב אסי]											◊	.ד
כרבה לא משני ליה, משום קושיא דאביי												■	.ד
כרבא לא משני ליה, משום קושיא וזאת תורת החטאת												■	.ד
כרב אשי לא משני ליה, משום קושיא דרב אחא בריה דרבא.												■	.ד
חזין ממנחת חוטא ומנחת קנאות.												■	.ד
בשלמא מנחת חוטא - חטאת קרייה רחמנא, (ויקרא ה) לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה כי חטאת היא וגו', אלא מנחת קנאות מנלן?												◊	.ד
מנחת קנאות מותרה נדבה	דתני תנא קמיה דרב נחמן:											!	.ד
שפיר קאמרת, (במדבר ה) מזכרת עון כתיב בה, ובחטאת כתיב: (ויקרא י) ואותה נתן לכם לשאת את עון העדה, מה חטאת מותרה נדבה, אף מנחת קנאות מותרה נדבה	א"ל: [רב נחמן]											!	.ד
וכחטאת, מה חטאת פסולה שלא לשמה, אף מנחת קנאות פסולה שלא לשמה.												!	.ד
אלא מעתה, אשם יהא פסול שלא לשמו, דגמר עון עון מחטאת												◊	.ד
דנין עון מעון ואין דנין עונו מעון.												!	.ד
מאי נפקא מינה?												◊	.ד
(ויקרא יד) ושב הכהן ובה הכהן, זו היא שיבה, זו היא ביאה	והא תנא דבי ר' ישמעאל:											◊	.ד
ועוד, ליגמר עונו מעון דשמיעת הקול, דכתיב: (ויקרא ה) אם לא יגיד ונשא עונו												◊	.ד
אלא כי גמרי גזירה שוה - למותר נדבה הוא דגמרי												!	.ד
וכי תימא: אין גזירה שוה למחצה												◊	.ד
גלי רחמנא גבי חטאת (ויקרא ד) ושחט אותה לחטאת, אותה לשמה כשירה, שלא לשמה פסולה, אבל כל קדשים - בין לשמן בין שלא לשמן כשרים.												!	.ד
אלא מנחת חוטא ומנחת קנאות דפסולין שלא לשמן מנלן?												◊	.ד
חטאת טעמא מאי? משום דכתיב בה היא, ה"נ הא כתיב בהו היא.												!	.ד
אשם נמי הא כתיב ביה הוא												◊	.ד
ההוא הוא לאחר הקטרת אימורין הוא דכתיב,												!	.ד
אבל אשם לא נאמר בו הוא אלא לאחר הקטרת אימורין, הוא עצמו שלא הוקטרו אימוריו - כשר.	כדתניא:											!	.ד
ואלא הוא למה לי?												◊	.ד
אשם שניתק לרעייה ושחטו סתם - כשר לשום עולה, ניתק אין, לא ניתק לא, אמר קרא: הוא, בהוייתו יהא.	לכדרב הונא אמר רב:											!	.ד
מנחת העומר שקמצה שלא לשמה - פסולה, הואיל ובאת להתיר ולא התירה, וכן אתה אומר באשם נזיר ואשם מצורע ששחטן שלא לשמן - פסולין, הואיל ובאו להכשיר ולא הכשירו.	רב:											◊	.ד
כל המנחות שנקמצו שלא לשמן - כשירות, אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה, חזין ממנחת חוטא ומנחת קנאות	תנן:											◊	.ד
ואם איתא, ליתני נמי חזין ממנחת העומר												◊	.ד
כי קתני - באה יחיד, באה צבור לא קתני, כי קתני - באה בגלל עצמה, באה בגלל זבח לא קתני, כי קתני - הנך שאין קבוע להן זמן, הא דקבוע לה זמן לא קתני.												!	.ד
וכן אתה אומר באשם נזיר ואשם מצורע ששחטן שלא לשמן - פסולין, הואיל ובאו להכשיר ולא הכשירו.												◊	.ד

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator										א					
			ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ						
כל הזבחים - ששחטן שלא לשמן - כשרין, אלא שלא עלו לבעלים לשום חובה, חוץ מפסח וחטאת		תנן:																ד:
ואם איתא, ליתני נמי חוץ מאשם נזיר ואשם מצורע דבאו להכשיר ולא הכשירן																		ד:
כיון דאיכא אשם גזילות ואשם מעילות דלכפרה אתו, לא פסיקא ליה.																		ד:
מאי שנא אשם נזיר ואשם מצורע? דבאו להכשיר ולא הכשירן, הני נמי באו לכפרה ולא כפרן																		ד:
מצינו שחלק הכתוב בין מכפרים ובין מכשירין, מכפרין אית בהו דאתו לאחר מיתה, מכשירין לית בהו דאתו לאחר מיתה		רבי ירמיה:																ד:
האשה שהביאה חטאתה ומתה - יביאו יורשין עולתה, עולתה ומתה - לא יביאו יורשין חטאתה.		דתנן:																ד:
מכשירין נמי מי לית בהו דאתו לאחר מיתה?		מתקיף לה ר' יהודה בריה דר' שמעון בן פזי:																ד:
המפריש מעות לנזירותו - לא נהנין ולא מועלין, מפני שראויין לבא כולן שלמים, מת והיו לו מעות סתומין - יפלו לנדבה, מפורשין, דמי חטאת - יוליך לים המלח לא נהנין ולא מועלין, דמי עולה - יביא בהן עולה ומועלין בהן, דמי שלמים - יביא בהן שלמים ונאכלין ליום אחד ואין טעונין לחם		והתנן:																ד:
והא עולה ושלמים דנזיר דמכשירים נינהו, וקא אתו לאחר מיתה																		ד:
לא מצינו הכשר קבוע דבא לאחר מיתה		רב פפא, הכי קא אמר ר' ירמיה:																ד:
ודנזיר הכשר שאינו קבוע הוא																		ד:
גילה על א' משלשתן - יצא.		דאמר מר:																ה.
אשם מצורע שנשחט שלא לשמו, או שלא ניתן מדמו ע"ג בהונות - ה"ו עולה לגבי מזבח, וטעון נסכים, וצריך אשם אחר להכשירן		מיתבי:																ה.
תיובתא דרב תיובתא.																		ה.
מנחת העומר שקמצה שלא לשמה - כשירה, ושיריה אינם נאכלין עד שתביא מנחת העומר אחרת ותתירנה. וכיון ששיריה אין נאכלין מקרב היכי קרבה? (יחזקאל מה) ממשקה ישראל - מן המותר לישראל		רשב"ל:																ה.
קסבר ר"ל: אין מחוסר זמן לבו ביום.		רב אדא בר אהבה:																ה.
יש בעופות שאין במנחות, יש במנחות שאין בעופות:		מתיב רב אדא בריה דרב יצחק:																ה.
יש בעופות, שהעופות באין בנדבת שנים, ומחוסרי כפרה, והותרו מכלל איסורן בקודש, משא"כ במנחות																		ה.
ויש במנחות, שהמנחות טעונות כלי ותנופה והגשה, וישנן בציבור כביחיד, מה שאין כן בעופות																		ה.
ואם איתא, במנחות נמי משכחת לה דהותרו מכלל איסורן בקודש, ומאי ניהו? מנחת העומר																		ה.
כיון דאין מחוסר זמן לבו ביום, לאו איסורא הוא.																		ה.
הקדים מתן שמן למתן דם - ימלאנו שמן ויחזור ויתן שמן אחר מתן דם, מתן בהונות למתן שבע - ימלאנו שמן ויחזור ויתן מתן בהונות אחר מתן ז'		מתיב רב ששת:																ה.
ואי אמרת אין מחוסר זמן לבו ביום, אמאי יחזור ויתן? מאי דעבד עבד																		ה.
שאני הלכות מצורע, דכתיבא בהו הוייה, דאמר הכתוב: (ויקרא יד) זאת תהיה תורת המצורע, תהיה - בהוייתה תהא כסדורה.		רב פפא:																ה.
הקדים חטאתו לאשמו, לא יהיה אחר ממרס בדמה, אלא תעובר צורתה ותצא לבית השריפה		מתיב רב פפא:																ה.
אמאי קא מתיב רב פפא? והא רב פפא הוא דאמר: שאני הלכות מצורע דכתיבא בהו הוייה																		ה.
אלא רב פפא הכי קא קשיא ליה, אימא: ה"מ עבודה, שחיטה לאו עבודה היא ואי אין מחוסר זמן לבו ביום, יהא אחר ממרס בדמה, ולקריב אשם והדר ליקרב חטאת		[רב פפא]																ה.
היינו טעמא דר"ל		אלא אמר רב פפא:																ה.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge !שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א		
האיר מזרח מתיר	דקסבר: [ריש לקיש]						■	■			◇	ה:
אפילו בזמן שבית המקדש קיים, האיר מזרח מתיר.	דרבי יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו:						■	■	■			ה:
והא דריש לקיש לאו בפירוש איתמר אלא מכללא איתמר							■					ה:
אין מביאין מנחת בכורים ומנחת בהמה קודם לעומר, ואם הביא - פסול, קודם לשתו הלחם לא יביא, ואם הביא - כשר	דתנן:						■	■			◇	ה:
לא שנו אלא בארבעה עשר ובחמשה עשר, אבל בששה עשר - אם הביא כשר	ואמר רבי יצחק אמר ריש לקיש:						■	■			◇	ה:
האיר המזרח מתיר.	אלמא קסבר: [ריש לקיש]						■				◇	ה:
מנחת העומר שקמצה שלא לשמה - כשירה, ושירה נאכלין, ואינה צריכה מנחת העומר אחרת להתירה, שאין מחשבה מועלת אלא כמי שראוי לעבודה ובדבר הראוי לעבודה ובמקום הראוי לעבודה, כמי שראוי לעבודה - לאפוקי כהן בעל מום, ובדבר הראוי לעבודה - לאפוקי מנחת העומר דלא חזיא דחודש הוא, ובמקום הראוי לעבודה - לאפוקי נפגם המזבח.	רבא:						◆	■			◇	ה:
כשהוא אומר (ויקרא א) מן הבקר למטה, שאין ת"ל, אלא להוציא את הטרפה.	ת"ר:										◇	ה:
והלא דין הוא, ומה בעל מום שמותרת להדיוט - אסורה לגבוה, טריפה שאסורה להדיוט - אין דין שאסורה לגבוה											◇	ה:
חלב ודם יוכיחו, שאסורין להדיוט ומותרין לגבוה.										!	◇	ה:
מה לחלב ודם שכן באין מכלל היתר, תאמר בטריפה שכולה אסורה ולא תהא מותרת לגבוה										?		ה:
מליקה תוכיח, שכולה איסור ואסורה להדיוט ומותרת לגבוה.										!	◇	ה:
מה למליקה שכן קדושתה אוסרתה, מה שאין כן בטריפה שאין קדושתה אוסרתה										?		ה:
ואם השבתה, כשהוא אומר מן הבקר למטה, שאין ת"ל, להוציא את הטרפה.											◇	ה:
מה אם השבתה?											^	ה:
משום דאיכא למימר: מנחת העומר תוכיח, שאסורה להדיוט ומותרת לגבוה.	רב:									!	◇	ה:
מה למנחת העומר שכן מתרת חדש										?		ה:
בשביעית.										!	◇	ה:
שביעית נמי שכן מתרת ספיחין בשביעית										?		ה:
ספיחין אסורים בשביעית.	כר' עקיבא, דאמר:									!	◇	ה:
לרבי עקיבא נמי לפרוך: מה למנחת העומר שכן מתרת חדש בחוצה לארץ ואפילו למ"ד: חדש בחו"ל לאו דאורייתא	רב אחא בר אבא לרב אשי:									?	◇	ה:
שכן באה להתיר לאו שבתוכה										!	◇	ה:
א"ה, טריפה נמי תקריב ותתיר לאו שבתוכה	רב אחא מדיפתי לרבינא:									?		ה:
אלא פריך הכי: מה למנחת העומר שכן מצותה בכך.										?	◇	ה:
משום דאיכא למימר: מפטם הקטרת יוכיח, שאסור להדיוט ומותר לגבוה.	ריש לקיש:									!		ה:
מפטם, גברא הוא										?		ה:
אלא פטום הקטרת יוכיח, שאסור להדיוט ומותר לגבוה.	[ריש לקיש]									!	◇	ה:
מה לפטום הקטרת שכן מצותו בכך										?		ה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
משום דאיכא למימר: שבת תוכיה, שאסורה להדיט ומותרת לגבוה.	מר בריה דרבינא:									!	◊	ה:
מה לשבת שכן הותרה מכללה אצל הדיוט במילה										ז		ה:
אטו מילה צורך הדיוט הוא? מילה מצוה היא										ז		ה:
אלא, מה לשבת שכן מצותה בכך										ז	◊	ה:
משום דאיכא למימר: כלאים תוכיה, שאסורין להדיט ומותרין לגבוה.	רב אדא בר אבא:									!	◊	ה:
מה לכלאים שכן הותרו מכללן אצל הדיוט בציצית										ז		ה:
אטו ציצית צורך הדיוט היא? מצוה היא										ז		ה:
אלא, מה לכלאים שמצותו בכך										ז	◊	ה:
משום דאיכא למימר, ליהדר דינא ותיתי במה הצד: מה למליקה שכן קדושתה אוסרתה חלב ודם יוכיחו. מה לחלב ודם שכן באים מכלל היתר מליקה תוכיה. וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שאסורין להדיט ומותרין לגבוה, אף אני אביא טרפה - אף על פי שאסורה להדיט תהא מותרת לגבוה.	רב שישא בריה דרב אידי:									!	◊	ו.
מה להצד השווה שבהן שכן מצותה בכך										ז	◊	ו.
משום דאיכא למימר: מעיקרא דדינא פרכא, מהיכא קא מייתית לה? מבעל מום, מה לבעל מום שכן עשה בו מקריבין כקריבין.	אלא אמר רב אשי:									!	◊	ו.
יוצא דופן יוכיח, שלא עשה בו מקריבין כקריבין, ומותר להדיט ואסור לגבוה. מה ליוצא דופן שכן אינו קדוש בבכורה - בעל מום יוכיח. מה לבעל מום שכן עשה בו מקריבין כקריבין - יוצא דופן יוכיח. וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שמותרין להדיט ואסורים לגבוה, וכ"ש טרפה שאסורה להדיט תהא אסורה לגבוה	רב אחא בר רבא לרב אשי:									ז	◊	ו.
מה להצד השווה שבהן שכן לא הותרו מכללן, תאמר בטריפה שהותרה מכללה										!	◊	ו.
טרפה שהותרה מכללה מאי היא? אילימא מליקה דעולת העוף לגבוה, בעל מום נמי בעופות אשתרויי אשתרי - תמות וזכרות בבהמה ואין תמות וזכרות בעופות? אלא מליקה דחטאת העוף לכהנים - כהנים משולחן גבוה קא זנן?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:									ז	◊	ו.
ולא פריך הכי: מה להצד השווה שבהן שכן מומן ניכר, תאמר בטריפה שכן אין מומה ניכר, מש"ה איצטריך קרא.										!	◊	ו.
וטריפה מהכא נפקא? מהתם נפקא (יחזקאל מה) ממשקה ישראל - מן המותר לישראל אי נמי (ויקרא כז) מכל אשר יעבור תחת השבט נפקא, פרט לטריפה שאינה עוברת										ז	◊	ו.
צריכי, דאי ממשקה ישראל, ה"א: למעוטי היכא דלא היתה לה שעת הכושר, דומיא דערלה וכלאי הכרם, אבל היתה לה שעת הכושר אימא תתכשר, כתב רחמנא כל אשר יעבור ואי כתב רחמנא כל אשר יעבור, הוה אמינא: למעוטי היכא דנטרפה ולבסוף הקדישה, דומיא דמעשר, אבל הקדישה ולבסוף נטרפה, דבעידנא דאקדישה הוה חזיא אימא תתכשר, צריכי.										!	◊	ו.
אחת מנחת חוטא ואחת כל המנחות שקמצן זר, אונן, טבול יום, מחוסר בגדים, מחוסר כיפורים, שלא רחץ ידים ורגלים, ערל, טמא, יושב, עומד על גבי כלים על גבי בהמה ע"ג רגלי חבירו - פסול.												ז
קמץ בשמאל - פסול	[רבנן]										◆	ו.
יחזיר ויחזור ויקמוץ בימין.	בן בתירא										◆	ו.
קמץ ועלה בידו צרור או גרגר מלח או קורט של לבונה - פסול, מפני שאמרו: הקומץ היתר והחסר - פסול.												ו.
ואיזהו היתר? שקמצו מבורץ, וחסר? שקמצו בראשי אצבעותיו.												ו.
למה לי למתנא: אחת מנחת חוטא ואחת כל המנחות? ליתני: כל המנחות שקמצן זר ואונן											ז	ו.
לר"ש איצטריך										!		ו.
בדין הוא שתהא מנחת חוטא טעונה שמן ולבונה שלא יהא חוטא נשכר, ומפני מה אינה טעונה? שלא יהא קרבנו מהודר ובדין הוא שתהא חטאת חלב טעונה נסכים שלא יהא חוטא נשכר, ומפני מה אינה טעונה? שלא יהא קרבנו מהודר	דתינא, א"ר שמעון:										!	ו.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
סד"א, הואיל ואמר ר"ש: שלא יהא קרבנו מהודר, כי קמצי לה פסולין נמי תתכשר, קמ"ל.												!	◇	ו:
אי הכי, התם נמי לינתי: אחד חטאת חלב ואחד כל הזבחים שקבלו דמן זר ואונן, ולימא: לר"ש אצטריך אלמא, כיון דתנא ליה כל ולא קתני חוץ כולהו משמע, ה"נ כיון דתנא כל ולא קתני חוץ כולהו משמע?												ז	◇	ו:
אצטריך, סד"א: הואיל ואוקימנא לרישא דלא כר"ש, סיפא נמי דלא כר"ש, קמ"ל.												!	◇	ו:
זר שקמץ - יחזיר.	רב:												■ ◇	ו:
והא אנן פסל תנן													■ ז	ו:
מאי פסל? פסל עד שיחזיר.												!	◇	ו:
אי הכי, היינו בן בתירא												ז	◇	ו:
אי דאיתיה לקומץ בעיניה לא פליגי רבנן עליה דבן בתירא, כי פליגי - דחסר קומץ:												!	◇	ו:
לא יביא מתוך ביתו וימלאנו	רבנן סברי:											!	■ ◇	ו:
יביא מתוך ביתו וימלאנו.	בן בתירא סבר:											!	■ ◇	ו:
אי הכי, בן בתירא אומר: יחזיר ויחזור ויקמוץ בימין, בן בתירא אומר: יחזיר ויביא מתוך ביתו וימלאנו ויחזור ויקמוץ בימין מיבעי ליה												ז	◇	ו:
כי קא אמר רב - לבן בתירא.												!	◇	ו:
פשיטא												ז		ו:
מהו דתימא: עד כאן לא קא מכשר בן בתירא אלא בשמאל, אבל בשאר פסולין לא, קמ"ל.	[רב]											!	◇	ו:
מאי שנא שמאל? דאשכחן לה הכשירא ביום הכפורים, זר נמי אשכחן לה הכשירא בשחיטה												ז	◇	ו:
שחיטה לאו עבודה היא.												!	◇	ו:
ולא?												ז		ו:
שחיטת פרה בור - פסולה	והא"ר זירא אמר רב:											ז	■ ◇	ו:
אלעזר וחוקה כתיב בה	ואמר רב עלה:											ז	■ ◇	ו:
שאני פרה, דקדשי בדק הבית היא.												!	◇	ו:
ולאו כל דכן הוא? קדשי בדק הבית בעו כהונה, קדשי מזבח לא בעו כהונה?												ז	◇	ו:
מידי דהוה אמראות נגעים, דלאו עבודה נינהו ובעי כהונה.	רב שישא בריה דרב אידי:											!	◇	ו:
ונילף מבמה												ז	◇	ו:
וכ"ת, מבמה לא ילפינן												!		ו:
מנין ליוצא שאם עלה לא ירד? שהרי יוצא כשר בבמה	והתניא:											ז	■ ◇	ו:
תנא (ויקרא ו) אזאת תורת העולה סמין ליה.												!		ו:
אלא טעמא דאשמעינן רב, הא לאו הכי, הוה אמינא: בשאר פסולין פסל בן בתירא												ז	◇	ו:
מכשיר היה בן בתירא בכל הפסולין כולן	והתניא, רבי יוסי ברבי יהודה ורבי אלעזר בר"ש:											ז	■ ◇	ו:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וקמץ משם - ממקום שרגלי הזר עומדות	ותניא: [רבנן]	◇										
מנין שאם קמץ בשמאל שיחזיר ויחזור ויקמץ בימין? ת"ל: וקמץ משם, ממקום שקמץ כבר	בן בתירא:	◇										
וכיון דקרא סתמא כתיב בה, מה לי שמאל ומה לי שאר הפסולין		◇										
אלא הא קמשמע לן רב: קמץ ואפילו קידש ולאפוקי מהני תנאי	[רב]	◇							!			
בד"א - שקמץ ולא קידש, אבל קידש - פסל.	דתניא, רבי יוסי בן יוסי בן יאסיין ורבי יהודה הנחתום:	◇										
קמץ אין, קידש לא	ואיכא דאמרי: [רב]	◇										
כמאן? כהני תנאי, ולאפוקי מתנא קמא.	[רב]	◇										
מאי קא סברי הני תנאי? אי קמיצת פסולין עבודה היא, אע"ג דלא עביד ליה מתן כל? אי קמיצת פסולין - לאו עבודה היא, כי עבד לה מתן כלי מאי הוה?	מתקיף לה רב נחמן:	◇										
לעולם עבודה היא, ולא גמרה עבודתה עד דעביד לה מתן כלי.	הדר אמר ר"נ:	◇										
וכי מהדר ליה לקומץ לדוכתיה תקדוש ולפסול		◇										
זאת אומרת: כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת.	רבי יוחנן:	◇										
הא מדעת מקדשין		◇										
כלי שרת מהו שיקדשו פסולין לכתחילה ליקרב?	והא בעא מיניה ריש לקיש מ' יוחנן:	◇										
אין מקדשין	ואמר ליה: [רבי יוחנן]	◇										
אין מקדשין ליקרב, אבל מקדשין ליפסל.		◇										
כגון שהחזירו לביסא גדושה.	רב עמרם:	◇										
ומקמץ היכי קמץ?		◇										
אלא, כגון שהחזירו לביסא טפופה.		◇										
וכיון דקמץ ליה עבד ליה גומא, כי מהדר - לגוויה דמנא קא מהדר ליה		◇										
מכי מהדר ליה מנח ליה אדפנא דמנא, ומניד ליה ונפל ממילא, דנעשה כמי שהחזירו הקוף.		◇										
ולוקמה כגון שהחזירו לכלי המונח על גבי קרקע, ש"מ: קומצין מכלי שעל גבי קרקע	רבי ירמיה לר' זירא:	◇										
קא נגעת בבועיא דאיבעיא לן	א"ל: [רבי זירא]	◇										
דאימי תני מנחות בי רב חסדא.		◇										
ואימי בי רב חסדא תני? והאמר רב חסדא, קולפי טאבי בלעי מאבימי עלה דהא שמעת: בא להכריז רצופין - ל' יום, שני וחמישי - (ושני) ס' יומי		◇										
אבימי מסכתא איתעקרא איתעקרא ליה, ואתא קמיה דרב חסדא לאדכורי גמריה.		◇										
ולישלח ליה וליתי לגביה		◇										
סבר: הכי מסתייעא מילתא טפי.	[רב חסדא]	◇										
כיצד קומצין?	פגע ביה רב נחמן, אמר ליה:	◇										

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מכלי זה.	א"ל: [אבימי]	!										◊	ז.
וכי קומצין מכלי שעל גבי קרקע?	אמר ליה: [רב נחמן]	⚡											ז.
דמגבה ליה כהן.	א"ל: [אבימי]	!										◊	ז.
כיצד מקדשין את המנחות?	[רב נחמן]	^										◊	ז.
נותנה לכלי זה.	א"ל: [אבימי]	!										◊	ז.
וכי מקדשין בכלי שעל גבי קרקע?	[רב נחמן]	⚡											ז.
דמגבה ליה כהן.	א"ל: [אבימי]	!										◊	ז.
א"כ, הוצרכתה ג' כהנים	אמר ליה: [רב נחמן]	⚡											ז.
ותהא צריכה י"ג כתמיד.	א"ל: [אבימי]	!										◊	ז.
זה הכלל: כל הקומץ ונותן בכלי, המוליך והמקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול וכו'	איתביה:	⚡	■									◊	ז.
ואילו מגביה לא קתני		⚡										◊	ז.
תנא סדר עבודות נקט ולא סדר כהנים.		!										◊	ז.
מהו לקמוץ מכלי שעל גבי קרקע?	בעו מיניה מדרב ששת:	^											ז.
פוק חזי מה עבדין לגאו	אמר ליה: [רב ששת]	!										◊	ז.
ארבעה כהנים נכנסין, שנים בידם ב' סדרים ושנים בידם שני בויכין, וארבעה מקדמין לפניהם, שנים ליטול שני סדרים וב' ליטול ב' בויכין	[תנן]	!	■									◊	ז.
ואילו מגביה את השולחן לא קתני.		!										◊	ז:
לאו אמרת התם: סדר עבודות נקט? ה"נ סדר עבודות נקט.		⚡											ז:
מי דמי? התם לא נחית למניינא דכהנים, הכא נחית למניינא דכהנים אם איתא, ליתני מגביה		!										◊	ז:
אלא שמע מינה: קומצין מכלי שעל גבי קרקע, ש"מ.		■										◊	ז:
פשיטא לי, קומץ מכלי שעל גבי קרקע - שכן מציינו בסילוק בויכין, מקדשין מנחה בכלי שעל גבי קרקע - שכן מציינו בסידור בויכין.	רבא:											◊	ז:
קידוש קומץ מאי? ממנחה ילפינן לה או מדם ילפינן לה?	בעי רבא:											^	ז:
מדם ילפינן לה.	הדר פשטה: [רבא]											!	ז:
ומי אמר רבא הכי?												⚡	ז:
קומץ שחלקו בשני כלים - רב נחמן אמר: אינו קדוש	והא אתמר: [רב נחמן]											⚡	ז:
קדוש	רבא:											⚡	ז:
ואם איתא, לילף מדם												⚡	ז:
הדר ביה רבא מההיא.												■	ז:
ודם מנלן דלא קדוש להצאין?												^	ז:
קידש פחות מכדי הזאה בכלי זה ופחות מכדי הזאה בכלי זה - לא קידש	דתני רב תחליפא בן שאול:											!	ז:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בדם מאי? הלכתא היא ומהלכתא לא ילפינן, או דלמא התם מאי טעמא? דכתיב: (במדבר יט) וטבל במים, הכא נמי הכתיב: (ויקרא ד) וטבל בדם?	ואיבעיא להו:											◊
אף בדם לא קידש.	ואיתמר, א"ר זריקא אמר רבי אלעזר:											◊
וטבל - ולא מספיג, בדם - שיהא בדם שיעור טבילה מעיקרו, מן הדם - מן הדם שבענין.	רבא, תניא נמי הכי:											◊
ואיצטריך למכתב וטבל ואיצטריך למכתב בדם, דאי כתב רחמנא וטבל, הוה אמינא אע"ג דלא קיבל שיעור טבילות מעיקרו, כתב רחמנא בדם ואי כתב רחמנא בדם, הוה אמינא אפילו מספיג, כתב רחמנא וטבל.												◊
מן הדם שבענין למעוטי מאי?												◊
למעוטי שירים שבאצבע.	רבא:											◊
מסייע ליה לר"א												◊
שירים שבאצבע - פסולין.	דאמר: [רבי אלעזר]											◊
היה מזה ונתזה הזאה מידו, אם עד שלא הזה - טעון כיבוס, משהזה - אין טעון כיבוס	רבין בר רב אדא לרבא: אמרי תלמידך, אמר רב עמרם, תניא:											◊
מאי לאו עד שלא גמר הזאתו ומשגמר הזאתו, ש"מ דשירים שבאצבע - כשרים												◊
לא, עד שלא יצתה מידו הזאה - טעון כיבוס, ומשיצאה הזאה מידו ונתזה ממה שנשאר - אין טעון כיבוס.												◊
גמר מלהזות, מקנח ידו בגופה של פרה	איתיביה אביי:											◊
גמר אין, לא גמר לא												◊
גמר - מקנח ידו, לא גמר - מקנח אצבעו.	א"ל: [רבא]											◊
בשלמא גמר מקנח ידו בגופה של פרה, דכתיב: (במדבר יט) ושרף את הפרה לעיניו, אלא לא גמר מקנח אצבעו, במאי מקנח?												◊
בשפת מזרק, כדכתיב: (עזרא א) כפורי זהב וגו'.	אביי:											◊
ומי אמר רבי אלעזר הכי?												◊
חביתי כהן גדול - רבי יוחנן אמר: אינה קדושה לחצאין	והא איתמר: [רבי יוחנן]											◊
מתוך שקרבה לחצאין קדושה לחצאין	רבי אלעזר:											◊
ואם איתא, לילף מדם												ת.
וכי תימא, רבי אלעזר מילתא ממילתא לא גמר												ת.
ומנחה שקמצה בהיכל - כשרה, שכן מצינו בסילוק בויכין	הא אמר ר' אלעזר:											ת.
מנחה ממנחה יליף, מנחה מדם לא יליף.												ת.
ומנחה ממנחה מי יליף?												ת.
עד שלא פרקה נפרס לחמה - הלחם פסול ואין מקטיר עליו את הבזיכין, משפרקה נפרס לחמה - הלחם פסול ומקטיר עליו את הבזיכין	והתניא:											ת.
לא פרקה ממש, אלא כיון שהגיע זמנה לפרק, אע"פ שלא פרקה כמי שפרקה דמיא	ואמר ר' אלעזר:											ת.
ואמאי? תיהוי כמנחה שחסרה קודם קמיצה												ת.
הא לא קשיא, מנחה לא בריר ברירה קומץ דידיה, והא בריר ברירה קומץ דידה, וכיון שהגיע זמנה לפרק כמאן דפרקה דמיא.												ת.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אלא מעתה, תיהו כשירים שחסרו בין קמיצה להקטרה, דאין מקטירין קומץ עליהן.												◇	ה.	
לאו פלוגתא נינהו? רבי אלעזר סבר לה כמ"ד: שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה, מקטיר קומץ עליהן.												◇	ה.	
חביתי כהן גדול - רבי יוחנן אמר: אינה קדושה לחצאין	גופא: [רבי יוחנן]											◆	■	ה.
מתוך שקרבה לחצאין קדושה לחצאין.	רבי אלעזר:											◆	■	ה.
מאי טעמא דרבי יוחנן? אמר קרא: (ויקרא ו) מנחה מחציתה, הביא מנחה ואח"כ חוציהו.	רב אחא:												■	ה.
חביתי כהן גדול לא היו באות חצאין, אלא מביא עשרון שלם וחוצהו	מיתבי:											◇	■	ה.
אילו נאמר מנחה מחצית, הייתי אומר: מביא חצי עשרון מביתו ומקריב, חצי עשרון מביתו ערבית ומקריב, ת"ל: מחציתה בבקר, מחצה משלם הוא מביא	ותניא:											◇	■	ה.
למצוה.												◇	!	ה.
והא חוקה כתיב בה	רב גביהא מבי כתיב לרב אשי:											◇	■	ה.
לא נצרכא אלא להביאה שלם מביתו.	אמר ליה: [רב אשי]											◇	!	ה.
ומי א"ר יוחנן הכי?												◇	■	ה.
הפריש חצי עשרון ודעתו להוסיף - רב אמר: אינו קדוש	והא איתמר: [רב]											◇	■	ה.
קדוש	רבי יוחנן:											◇	■	ה.
ואם איתא, לילף מחביתין												◇	■	ה.
וכי תימא, ר' יוחנן מילתא ממילתא לא יליף												◇	!	ה.
שלמים ששחטן בהיכל - כשירין, דכתיב: (ויקרא ג) ושחטו פתח אהל מועד, שלא יהא טפל חמור מעיקר	והאמר רבי יוחנן:											◇	■	ה.
דעתו להוסיף שאני												◇	!	ה.
(במדבר ז) מלאים - אין מלאים אלא שלמים	דתניא:											◇	!	ה.
אימית? בזמן שאין דעתו להוסיף, אבל בזמן שדעתו להוסיף - ראשון ראשון קדוש.	ואמר רבי יוסי:											◇	!	ה.
ורב בחביתין כמאן ס"ל?												◇	^	ה.
אי כר' אלעזר												◇	!	ה.
לילף מחביתין												◇	■	ה.
וכי תימא, רב מילתא ממילתא לא יליף												◇	!	ה.
מנחה קדושה בלא שמן - שכן מצינו בלחם הפנים, בלא לבונה - שכן מצינו במנחת נסכים, בלא שמן ובלא לבונה - שכן מצינו במנחת חוטא,	והאמר רב:											◇	■	ה.
על כרחיק רב כר' יוחנן ס"ל.												◇	!	ה.
מנחה קדושה בלא שמן - שכן מצינו בלחם הפנים, בלא לבונה - שכן מצינו במנחת נסכים, בלא שמן ובלא לבונה - שכן מצינו במנחת חוטא, ושמן ולבונה קדשי האי בלא האי והאי בלא האי, שמן - שכן מצינו בלוג שמן של מצורע, לבונה - שכן מצינו בלבונה הבאה בכזיכין	גופא, אמר רב:											◇	■	ה.
לא זו קדושה בלא זו, ולא זו קדושה בלא זו.	רבי חנינא:											◇	■	ה:
ולר' חנינא, עשרון למה נמשח?												◇	■	ה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
למנחת חוטא.	[רבי חנינא]										!	◊	ה:	
ולוג למה נמשח?											?		ה:	
ללוג של מצורע.	[רבי חנינא]										!	◊	ה:	
ואף שמואל סבר לה להא דרב											■	◊	ה:	
כלי הלח מקדשין את הלח, ומדות היבש מקדשין את היבש, ואין כלי הלח מקדשין את היבש, ולא מדות היבש מקדשין את הלח	דתנן:										■	■	◊	ה:
ל"ש אלא מדות, אבל מזרקות מקדשות את היבש, שנא': (במדבר ז) שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה.	ואמר שמואל:										■	■	◊	ה:
מנחה, לחה היא	רב אחא מדפתי לרבינא:										?		ה:	
לא נצרכא אלא ליבש שבה.	א"ל: [רבינא]										!	◊	ה:	
ואיבעית אימא: מנחה לגבי דם כיבש דמיא.											!	◊	ה:	
מנחה שקמצה בהיכל - כשרה, שכן מצינו בסילוק בזיכין.	גופא, א"ר אלעזר:											■	<	ה:
וקמץ משם - ממקום שרגלי הזר עומדות	מתיב ר' ירמיה: [ת"ק]										■	?	◊	ה:
מנין שאם קמץ בשמאל שיחזיר ויקמוץ בימין? ת"ל: וקמץ משם, ממקום שקמץ כבר	בן בתירא:										■	?	◊	ה:
אסברא לך, לא נצרכא אלא להכשיר את כל עורה כולה, שלא תאמר: הואיל ועולה קדשי קדשים ומנחה קדשי קדשים, מה עולה טעונה צפון, אף מנחה טעונה צפון.	הוא מוטיב לה והוא מפרק לה איכא דאמרי, א"ל ר' יעקב לר' ירמיה בר תחליפא:										!	◊	ה:	
מה לעולה שכן כליל											?		ה:	
מחטאת.											!		ה:	
מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות											?		ה:	
מאשם.											!		ה:	
מה לאשם שכן מיני דמים											?		ה:	
מכולהו נמי שכן מיני דמים											?	◊	ה:	
אלא איצטרין, ס"ד אמינא, הואיל וכתביב: (ויקרא ב) והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח וקמץ, מה הגשה בקרן דרומית מערבית, אף קמיצה נמי בקרן דרומית מערבית, קמ"ל.											!	◊	ה:	
שלמים ששחטן בהיכל - כשרין, שנאמר: ושחטו פתח אהל מועד, ולא יהא טפל חמור מן העיקר.	גופא, א"ר יוחנן:											■	<	ה:
מנין שאם קיפו עובדי כוכבים את העזרה, שהכהנים נכנסין להיכל ואוכלין בקדשי קדשים ושירי מנחות? ת"ל: (במדבר יח) בקדש הקדשים תאכלנו	מיתיבי, ר' יהודה בן בתירא:										■	?	◊	ה:
והא למה לי קרא? לימא בחצר אהל מועד יאכלוה, ולא יהא טפל חמור מן העיקר											?		ט.	
עבודה דאדם עובד במקום רבו, אמרינן שלא יהא טפל חמור מן העיקר, אכילה שאין אדם אוכל במקום רבו, טעמא דכתב קרא, הא לא כתב קרא, לא יהא טפל חמור מן העיקר לא אמרי'.											!	◊	ט.	
בללה חוץ לחומת עזרה - ר' יוחנן אמר: פסולה	איתמר: [רבי יוחנן]										◆	■	◊	ט.
כשרה.	ריש לקיש:										◆	■	◊	ט.
ר"ל אמר כשרה, דכתיב: ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה, והדר והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ, מקמיצה ואילך מצות כהונה, לימד על יציקה ובלילה שכשרין בור, ומדכהונה לא בעיא, פנים נמי לא בעיא	[ריש לקיש]										■	◊	ט.	
ורבי יוחנן אמר פסולה, כיון דעשייתה בכלי הוא, נהי דכהונה לא בעיא, פנים מיהת בעיא.	[רבי יוחנן]										■	◊	ט.	

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
תניא כוותיה דר' יוחנן:														ט.
בללה זר - כשרה, חוץ לחומת העזרה - פסולה.	[תניא]													ט.